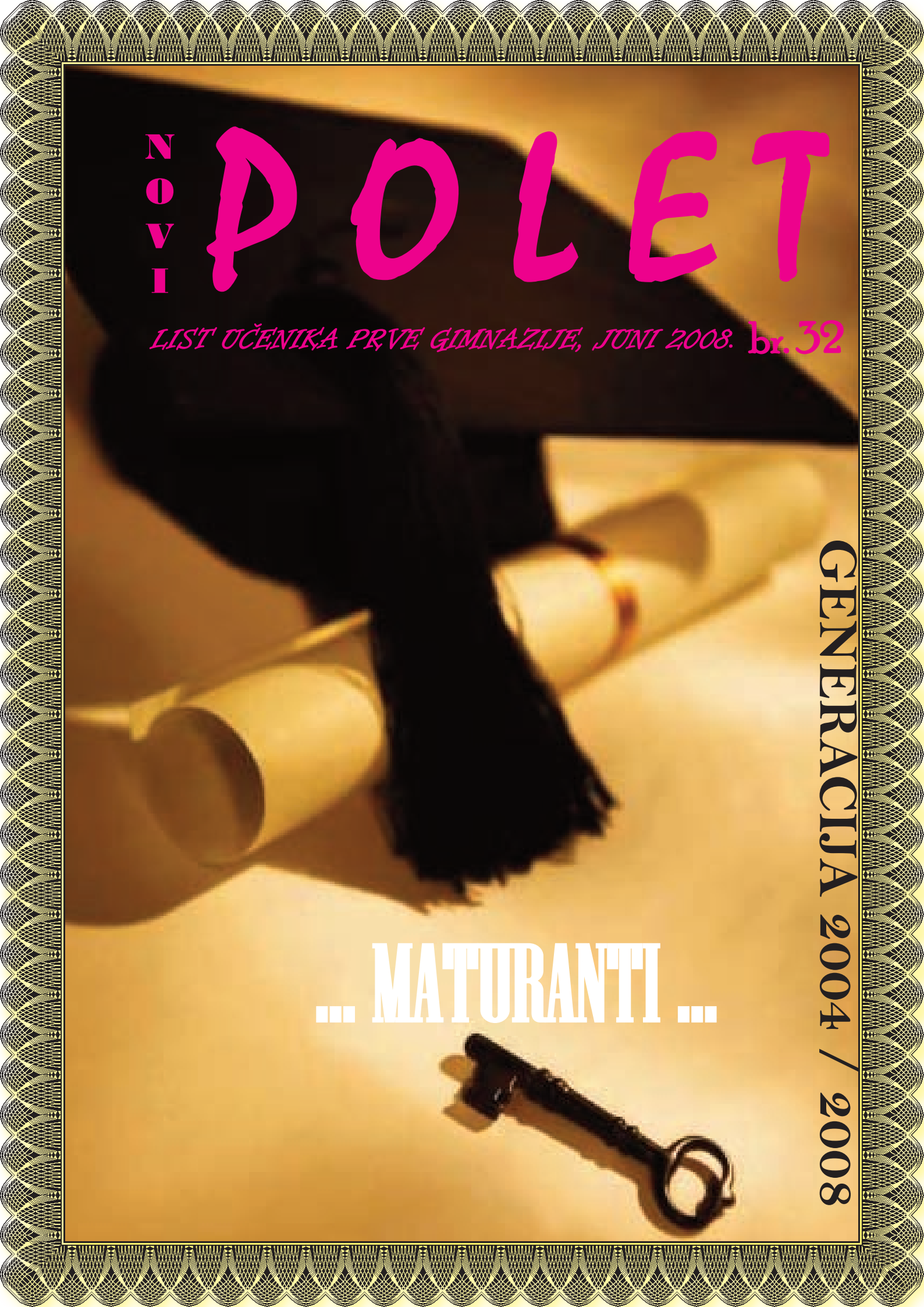

Novi POLET

LIST UČENIKA PRVE GIMNAZIJE, JUNI 2008. br. 32

GENERACIJA 2004 / 2008

... MATURANTI ...

UMJESTO UVODNIKA.....3
ODJELJENJE IV_a.....4
ODJELJENJE IV_b.....5
ODJELJENJE IV_c.....6
ODJELJENJE IV_d.....7
ODJELJENJE IV_e.....8
ODJELJENJE IV_f.....9
KANDIDATI ZA MATURANTA GENERACIJE.....10
OPROŠTAJNO PISMO IV_a.....12
OPROŠTAJNO PISMO IV_b.....14
OPROŠTAJNO PISMO IV_c.....16
OPROŠTAJNO PISMO IV_d.....18
OPROŠTAJNO PISMO IV_e.....20
OPROŠTAJNO PISMO IV_f.....22

IZDAVAČ: Prva gimnazija
Adresa: Gimnazijska 3
Tel: 033/203-567
Uređuje: Redakcijski kolegij
Stručni konsultanti: Željka Kotrošan - Pušić
DTP: Merima Kurtović
List učenika Prve gimnazije u Sarajevu pod nazivom NOVI POLET upisan u registar medija u Ministarstvu obrazovanja, nauke i informisanja Kantona Sarajevo, pod brojem NKM 5/99, dana 22.02.1999. godine.

Umjesto uvodnika

«Barba imal` ribe»

...I nakon četiri godine kako tmurnog, tako veselog školovanja, stigosmo do cilja...Ona trakica što se vihori na cilju, u ovom trenutku još nije na pojasu nekog maratonca dok diže pesnice u zrak i raduje se svom uspjehu...Ti maratonci smo mi, generacija 2004'08...Vrlo kontroverzna generacija, mora se reći...bilo je svega i haj'mo reći svačega...u najmanju ruku ničega pametnog i korisnog što bi mogli prenijeti na sve mlađe čitaoce ovog malenog časopisa...U jednu ruku, mi smo svi stvar prolaza, kako profesori tako i učenici...svi smo ovdje s jednom namjerom, da četiri godine(neko i pet), sjedimo u ovim, novčano precjenjenim klupama, i slušamo još od prvog razreda velike najave o Stepskom Vuku, čiju kulminaciju i potpuno shvatanje tog djela tek doživljavamo u posljednjoj godini školovanja...opće gledano, naš boravak u ovoj školi tek shvatamo u toj posljednjoj godini...većina nas se prisjeća velikog koraka za naše roditelje, a malenog koraka za nas, kada smo otvorili ona teška, smeđa vrata škole, i prešli preko njenog praga..Odlazili smo u kabinete, razbacani kao što moja nana komšinici razbaca grah i opali je po ušima za fildžan kafe i komad papira na kojem je slika Maka Dizdara..Onda smo se svi kao sardine poredali u već spomenute, novčano precjenjene klupe, i doživljavali svoje prve, prvo-gimnazijske traume...

I tako su krenula prva upoznavanja, prva druženja...ne treba puno vremena da se u ovom kutku ljudi upoznaju i zbliže...svi smo osuđeni jedni na druge, i nemamo baš puno izbora..neki se baš i ne snađu iz prvog puta, al vrijeme im dopušta da uzmu i svoj dio kolača...danas je posljednji dan škole, redovne nastave dok ovo pišem...sjedim u kabinetu biologije, pod prijetnjama razrednice da ću raditi kontrolni sljedeći čas za koji ne želim da čujem...al' dobro, biologiju više nikada u životu neću otvoriti, a kamo l' pročitati...koliko će takvih prijateljstava, ljubavnih veza, ili ovih školskih svađa završiti na taj način?

U neku ruku, nije ni bitno...bitno je ono što nosimo za vrijeme našeg boravka u ovoj školi...bit će uvijek skeptika, koji će negodovati i govoriti da su sretni što je kraj stigao, al' će samo oni znati, u onim sitnim satima, koliko im u stvari nedostaje ovo, što bi moj kolega rekao, «Čudo»...ne zove to čudom, zato što je to u rangu onih sedam svjetskih, nego zato što u momentu kada mu manjka pridjeva svaku stvar nazove «Čudom»

Pratili smo tri generacije četvrtih, i maštali kako će jednog dana i nas pratiti...gledali smo to s nekom dozom divljenja i euforijom isčekivanja...međutim, nekako smo nespremno uletiti u sve to...moram reći da nas je ekskurzija u veliko poremetila u svemu tome...Ba`nuli smo u daleku Španiju, ispili od alkohola sve što se može ispiti, i s nekom euforijom smo se vratili u kišno Sarajevo...Svaki maturant ekskurziju shvata kao neku vrstu nirvane, i jedini pravi put, da bi ponovo doživjeli čari te nirvane, htjeli priznati ili ne, je prepustiti se magnetnom zračenju naše Bajadare...mali metali u svijetu teške industrije...veoma mali broj nas je nastupio, al bar što se mene tiče, svaka od njih će imati svoju kulisu u pamćenju ovog srednjoškolskog doba..naravno, neke osobe imaju separe, dok neke pak parter...al sve u svemu, na boravak u ovoj školi možemo gledati kao na jedno veliko kazalište...sutra ćemo skakati po školi, vriskati, puštati suze, grliti se, ljubiti, opet ispijati alkohol...već u ponedjeljak, bit ćemo u neku ruku zaboravljeni...nadam se da će i ovim generacijama, bar ovaj mjesec dana bez nas biti prazan kao nama onih godina kada su tadašnji maturanti odlazili...sjetih se sprotskih manifestacija, koje je organizovala ova škola...ne želim spominjati nikakve uspjehe glede toga, al nekako je ostavilo traga i želju za dokazivanjem u svakome od nas...o gimnazijadama sam već jednom pisao, i tom njenom duhu, koji će svaka generacija proživljavati na svoj način...Ministarstvo unutrašnjih poslova naše generacije ne želi objaviti informacije o dešavanjima koja su se zbila unutar same generacije 2004'08...izvinjavam se, al neke stvari se ne mogu prenijeti na papir, niti mogu biti shvatljive, jer koliko god se trudio da objektivan budem, uvijek će biti neka doza subjektivnosti...ne želim da ovaj tekst završim u nekom negativnom tonu, i ako mi to ide od ruke, al' ta traka koja će se naći oko našeg pasa, svakako će simbolizirati tugu...

Sve negativne stvari koje vučete za sobom, ostavite ih tamo odakle su i potekle..

Baš u ovom momentu gledam ovaj plavi svod kroz prozor, i jedan avion što ostavlja bijeli trag...uvijek sam se brinuo, hoćemo l' i mi ostaviti kakav trag, a sad sam siguran..ovaj maratonac u posljednjim satima svoj školovanja ostavlja, neki svoj, bijeli trag....

«Slabo, Slabo»

I V a

Razrednica: JASMINA MELKIĆ

Jerlagić Neše
Bahtanović Aldijana
Džaferović Ismar
Čomor Adnan
Smailbegović Ilma
Kurtović Ena
Kačamaković Amer
Čardžić Una
Čorbo Ena
Čordalija Nermina
Hadžiomerović Dženana
Hasanović Ena
Hatibović Jasmina
Hatić Indira
Kovač Šejla
Krupalija Berina
Kučukalić Belma
Muminbašić Edna
Nekić Irma
Šadinlija Dalila
Šurković Amina
Zagić Soraja
Zec Melisa
Žunić Dalila
Hadžić Damir
Keško Dženan
Mujkanović Haris
Musemić Alem
Mandžuka Mensur
Prašović Zlatan
Šehović Edin
Drpljanin Zekija

I V b

Razrednica: EMA HADŽIĆ

Bašić Nermina
Bejdić Lejla
Kazić Mirna
Kučora Feđa
Mandić Ena
Mehović Omar
Poričanin Nerma
Resić Amina
Sarić Edin
Softić Damira
Šljivo Admira
Ćerimagić Denis
Tucaković Muhamed
Čehić Erina
Čutuna Azra
Dervišbegović Aida
Durgut Armela
Fejzić Amela
Gadžo Benjamin
Hadžić Edin
Kadić Ermin
Prljača Armina
Slinić Naida
Vranić Edina
Aljević Adisa
Aruković Ajla
Avdagić Zlatan
Boloban Aida
Bukva Zehrija
Čustović Zlatko
Džinović Anesa
Gagula Nadina
Gavrankapetanović Iman
Gojak Elmir
Haznadarević Alem
Kadić Nejra
Katana Emina

I V c

Razrednica: VASVIJA IBRAHIMKADIĆ

Alispahić Mirza
Avdić Senada
Muhotić Arnela
Nalo Mia
Sahadžić Emir
Selimović Amra
Šabić Sunita
Arslanagić Dejan
Kljajić Jasmin
Čizmić Amar
Bajrović Ajla
Barač Sanel
Dragolj Benjamin
Drljević Lamija
Guso Emir
Jusufbegović Adna
Kreho Azra
Ljuca Haris
Mahmutović Ajla
Oruč Adnan
Resić Mirza-Mehmed
Šehović Nail
Vuk Mak
Kusturica Amila
Alić Adna
Bukva Berina
Fazlinović Anesa
Hajlovac Zlatan
Herenda Adnan
Imamović Mirza
Jahjaefendić Amila
Kuršumlić Selma
Kurtović Minela
Lagumdžija Omar

I V d

Razrednica:NERMINA ČENGIĆ

Behlulović Azra
Huremović Ena
Hondo Nejra
Mutevelić Nina
Nukić Emina
Pleh Lejla
Šišić Nađa
Skenderagić Ena
Zimić Aldina
Krilić Ena
Hodzic Senka
Kaljić Sabrina
Šuvalija Asmira
Zahirović Arijana
Zuko Ajdin
Džubur Azra
Babić Nejra
Hadžialagić Nejla
Kasapović Enida
Kokeza Dunja
Arnautović Naida
Đana Sabina
Hodžić Alma
Juković Elma
Kriještorac Ilma
Kurtalić Ena
Malagić Amina
Smajić Azra
Šabanadžović Alma
Vejzagić Almedina
Babović Vildana
Durmišević Jasmina
Poljčić Vanesa
Ajanović Amela
Begić Nina
Hodžić Sanela

I V e

Razrednica: ZIJADA MELEZ

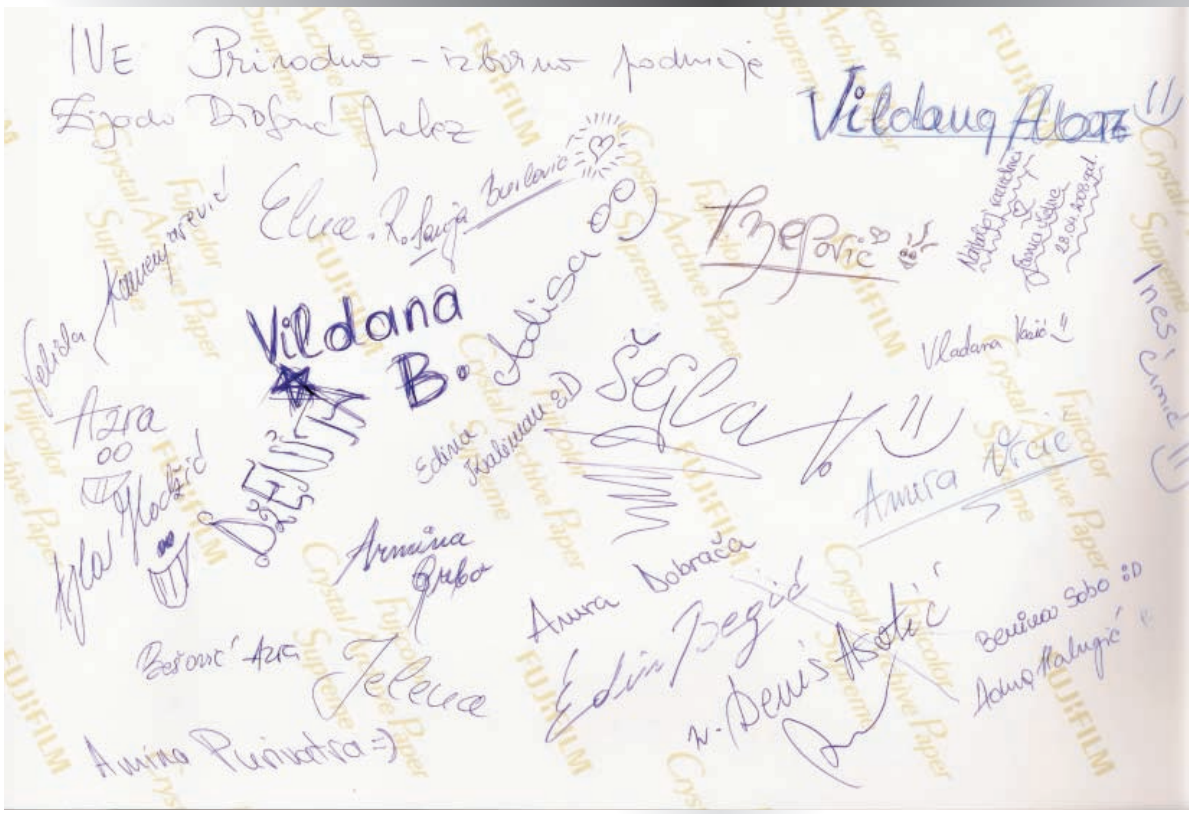

Bešović Azra
Begović Dalila
Dobrača Amra
Halugić Adna
Bisić Azra
Burlović Sanja
Hodžić Ajla
Vasić Vladana
Abaz Vildana
Bibezić Vildana
Grbo Armina
Memović Nejla
Mrvoljak Nina
Purivatra Amina
Rešidović Elma
Smajović Dženita
Starčević Jelena
Nekić Jasna
Begić Edin
Čustović Amar
Dautbegović Adisa
Sobo Berina
Kaliman Edina
Kamenjašević Velida
Vejzagić Šejla
Vrcić Amira
Asotić Denis
Ćimić Ines

I V f

Razrednica: ARIJANA AHIĆ

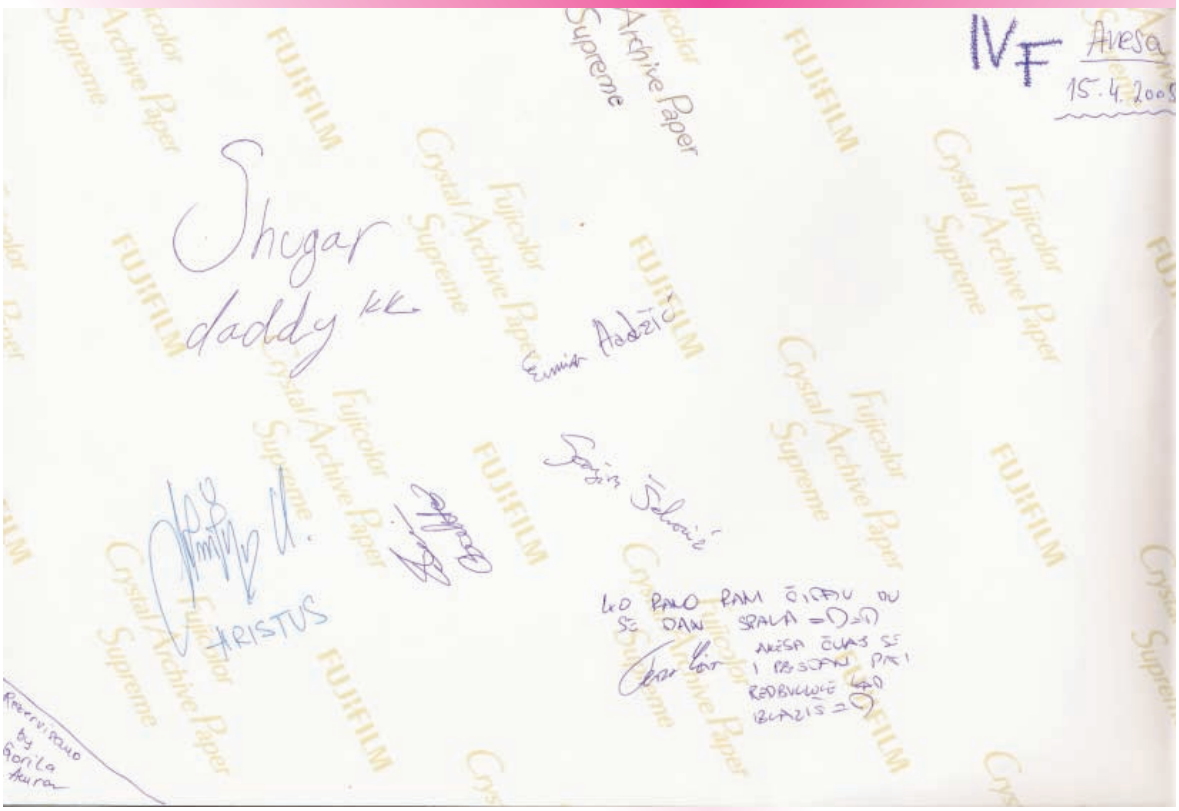

Ajanović Naida
Arnautalić Enida
Poturković Asija
Pršeš Hana
Šahbegović Danira
Tahmaz Elma
Terzo Emir
Uzunović Armin
Zahiragić Adisa
Cviko Nermina
Đozić Feđa
Kupusović Amra
Asotić Mehmed
Bahto Edin
Balić Lejla
Bešlić Elma
Hadrović Armena
Halvadžija Haris
Hošo Anesa
Mesić Ada
Nikšić Azra
Samardžić Tina
Šehović Sanjin
Vila Omer
Vojinović Ivana
Baltić Kenan
Baščelija Dženana
Bukvić Eda
Čerkez Emina
Gluhić Amila
Hadžić Emir
Hošo Anel
Kapidžić Kenan
Kapidžić Naida
Marić Lana
Memišević Amina

Kandidati za izbor maturanta generacije

NAŠ PONOS

HARIS MUJKANOVIĆ IV$_a$
UČENIK GENERACIJE

AZRA NIKŠIĆ IV$_f$

BERINA KRUPALIJA IV$_a$

DALILA ŠADINLIJA IV$_a$

VLADANA VASIĆ IV$_e$

SANJA BURLOVIĆ IV$_e$

SENKA HODŽIĆ IV$_c$

ENIDA KASAPOVIĆ IV$_d$

ANESA FAZLINOVIĆ IV$_c$

AZRA KREHO IV$_c$

BERINA BUKVA IV$_c$

maturant generacije

HARIS MUJKANOVIĆ

1. Da li si se nadao da ćeš biti izabran za učenika generacije?

Nisam se nadao, konkurencija je bila jaka. Čestitam svim prijateljima i prijateljicama koji su bili u užem izboru. Moram dodati i to da moje društvo ne može predstavljati konkurenciju, bili smo prije svega dobri prijatelji pa tek onda kandidati za učenika generacije.

2. Kakav je osjećaj biti učenik generacije?

Titula kao titula je relativna i za mene znači samo podsticaj za daljnje istraživanje. Moram priznati da su mi osjećaji dvojaki. Prvo, polaskan sam izborom, ali isto tako mi se ne svida što se ostali učenici nisu više trudili. S obzirom da mi je društvo važnije od pojedinca, volio bih da sa ovim znanjem budem posljednji u školi, tada bi u državi vlastitu vladala ekonomija znanja.

3. Kako si rasporedivao vrijeme za učenje?

Učio sam 90% na času. Kada bih trebao odgovarati samo bih ponovio gradivo. Bilo mi je važno 5 sati dnevno provedenih u školi maksimalno iskoristiti, kako bih imao više slobodnog vremena. Pred testove sam ponavljao zadatke radene u školi.

4. Tvoja poruka sljedećim generacijama...

Radite i učite ono što vas zanima i maksimalno se udubite u to. Nažalost, interes vlada svijetom. Samo znanjem možemo konkurisati u svijetu i pobuditi interes velikih svjetskih sila. Trud uložen danas će se sutra isplatiti.

oproštajno pismo IV.a

Ah, šta da se kaže o nama?

Iako nas mnogi razdvajaju na «matematički» i «jezički» dio, mi djelujemo kao cjelina, pa i to «razdvajanje» uzimamo kao prednost - kad jezičarima «zatreba» pomoć u matematici (a to je često) matematičari su tu da pomognu i obratno.

Jedno je kad su jezičari na npr. času francuskog, a matematičari na fizici, ali kada se spojimo – to je već druga dimenzija. Kao na npr. času latinskog «lom», kao i na ostalim zajedničkim časovima, uglavnom zahvaljujući našem «muškom» dijelu razreda i njihovim «briljantnim, filozofskim izjavama». Istina, i djevojke imaju svoje trenutke «iluminacije» koji će zasigurno ući u anale svevremenih provala na času.

Ono čime se ponosimo jeste da je naš razred pravi mali «rasadnik» talenata – imamo mi tu muzičara, slikara, književnika, stručnjaka za informatiku i matematiku, filozofa, diplomata, experte za latinski i francuski jezik,… samo sačekajte nekoliko godina, pa ćete nas viđati svuda po medijima – od oblasti politike preko medicine, pa do show businessa!

Ponekad našu dragu razrednicu zaboli glava od brojnih izostanaka (uvijek bolesna generacija :-)) i stalnog pokušavanja «izvlačenja» od pravopisa (što nam nikad ne uspije). Ali su zato pročitane lektire sve na broju!:-) Šalu na stranu, kad radimo onda stvarno radimo!

Sada se za ove četiri godine koje nosimo sa sobom, sa prijateljstvima, zajedničkim izletima, dernecima, anegdotama sa exkurzije, posjetama Domu «Bjelave», sa časovima i sa svim onim kafama koje smo ispijali proteklih godina, spremamo za neke nove životne avanture i susrete! Vidimo se na nekoj godišnjici mature.

oproštajno pismo IVb

DA SMO ŽIVI I ZDRAVI JOŠ GODINA STO

I šta reći nakon četiri godine? Da je bilo lijepo... pa i bilo je! Teško je, nemoguće, o bilo čemu pisati u prvom licu množine, ali ćemo pokušati da se poistovjetimo, tako da se mnogi mogu pronaći u ovom tekstu.

Da li se pouzdano sjećamo šta smo jučer jeli? ... hmmmm ... pa i ne! Eh, pa tako se i mi ne sjećamo baš najbolje svih trenutaka provedenih u ovoj školi.

Oslonit ćemo se na selektivno i potkupljivo sjećanje, sa pravom na pogrešku.

Nismo bili najbolji, al' smo sasvim sigurno i mi, „GRUPA NESVRSTANIH IVb“, ostavili neki trag. Nismo se „plaho“ slagali, ali nije bilo dana kada se nismo nasmijali, i sebe i profesore ... pa čak i one koji su naše šale uporno ignorisali :-).

Da krenemo redom...

Ljudi obično kažu: “100 ljudi, 100 ćudi“. Mi kažemo: „37 ljudi, 100 ćudi“. Bilo nas je svakakvih ... od onih koji su marljivo sjedili u prvim klupama do onih koji su marljivo koristili sveske pomenutih iz prvih klupa (Cure, hvala vam, najbolje ste !!! :-)).

Naravno, naš razred ne bi bio što jeste, da nije bilo onih koji su mnoge časove posvetili svome izgledu, pa tako i nas, manje moderne, naučili mnogim cakama koje „zivot znace“ (Hvala i vama, sad makar znamo da žuta i roza nikad ne idu zajedno :-)).

Moramo spomenuti i nase muškarcine, kojima je glavna briga bila zabaviti cure oko sebe i, kad dođe vrijeme za to, ko će iza njih sjediti na kontrolnom :-).

Eh šta bi sad za vas bilo interesantno?!? ... hmmm ...

Pa ovako ... Naše jedinstvo bilo je testirano već u prvom razredu kada smo x puta pokušali kolektivno pobjeći iz „skole u stvarnost“. Najdalje što smo došli bila je zbronica, iz koje bi obično u trenutku kada bježimo izašao profesor, kada bismo se mi kao „pravi, dobri đaci“ vratili na čas. Al` haj`, valjda je i to nešto ... Ipak treba hrabrosti u prvom razredu sa drugog sprata doći do zbornice :-).

U drugom razredu smo se baš „promangupisali“, pa nam je tadašnja cijenjena razrednica često znala napomenuti da smo „razred sa najviše izostanaka“ (Al` na kraju, koji razred to nije bio).

Kada je počela naša treća godina školovanja u „Staroj dami“, mnogi su bili skeptični prema novim učenicima koji su došli u naš razred. Al` makar je bilo nešto što je izmamilo osmjehe na našim licima. Naime, treći razred nam je obilježio i novi predmet koji smo toliko isčekivali ... LATINSKI! (-es, -um, -ibus; -es, -es, -ibus). Dobili smo i novu, nista manje dobru razrednicu. I ovom prilikom, želimo vam objema poručiti da smo sve „halalili“ ... „halilite“ i vi nama:-)

Četvrti razred ćemo zasigurno najviše pamtiti po ekskurziji, koja je više nego išta učinila da se zbližimo i da nam ova godina bude najljepša.

Nemoguće je sva naša sjećanja, lijepa i ona manje lijepa, staviti na list papira. Al` ono što je važno, je da ćemo sasvim sigurno ta sjećanja zadržati u našim srcima ... nekih stvari sjećat ćemo se zajedno, na nostalgijom i smijehom, a neka sjećanja sebično ćemo zadržati za sebe.

HVALA SVIMA VAMA KOJI STE DOPRINIJELI TOME DA NAM OVE 4 GODINE BUDU LIJEPE, A I MANJE LIJEPE!

AL` NA KRAJU OSTAJU SAMO TE LIJEPE STVARI! TO BI BILO SVE OD NAS. NADAMO SE DA SE NEĆEMO BITI SAMO JEDAN U NIZU RAZREDA KOJI JE KORAČAO OVOM ŠKOLOM, VEĆ DA ĆE TE SE I VI SJEĆATI JOŠ DUGO, DUGO, DUGO ...

proštajno pismo IV. c

Četvrti razred. Maturanti. C odjeljenje. Po svoj priči naopaki. :-) Nismo bili najbolji, najvredniji… nismo! Ali smo ipak učenici, koji su svoju priču o školskom životu, započeli baš ovdje, u ovoj školi, a danas, evo, već završavamo.

Nismo bili tihi, niti uvijek hvalom nagrađivani. Kroz sva četiri sprata, čuo se naš aplauz, naši glasovi, naše netrpeljivosti.

Mnogi su radi nas sijedih dobili, ali mnogi su se i našim gafovima, «iz duše» smijali. Svako od nas je bio jedan zaseban svijet, činili smo ono što jesmo, što na dobar, što na lošiji način. Ali, to smo MI, ljudi koji još traže svoje mjesto pod ovim nebom, u ovom svijetu, gdje znati određene i neodređene integrale, sve bitke II svjetskog rata, natalitet Afrike, socijalnu mobilnost, sva djela Hemingwaya, nije dovoljno, ali priznajemo da nam je pomoglo, da se bar malo usudimo poći na put koji nas tek sada očekuje.

Mi nećemo govoriti kako smo bili složan razred, pun nade, velikih iščekivanja i uspjeha. NISMO! Sada se možda kajemo radi toga, ali vrijeme će učiniti svoje. Možda poželimo nervoze, zvižduka i «muhanja» IV-c. Možda! :-)

Bijelom kredom zelena tabla išarana riječima:

Šeha, Manchester United,, Barcelona, Cvjetić, Mike, Zmia, Mimi, Mizza, Resa, Ljuca, Zlaja, Struja, G.U.S.O., Slavuj – Anesa, Valentina (Adna J.), Pahuljica, Hera – beg, Deo, Hapa, Bajrovićka, Senchy, Suni, Muhotićeva, Sanel, Vuk, Oručević – Oruč – Bronx, Kljaja, Alićeva, Lamy, Amrić, Saha, Tuta, Seelma, Amila K., Benjo, Bambi and last but not least (ali uvijek odsutan) :-) Čizma!… «Jao, baš ste grozni, is it possible?… Vi niste normalni,… ES-UM-IBUS-ES-ES-IBUS(:-)).»

Briše se sve to u petak, izlazimo iz ove škole, pozdravljamo Staru Damu, svako na svoj način… Samo neće to biti OBRISANO za sva vremena, jer dok je IV-c i naše generacije, vječno će se pričati oko Prve i po «mahali» o «TIHOM, VRIJEDNOM I JEDINSTVENOM IV-c»!

I svakako, zahvaljujemo se razrednici, prof. Vasviji Ibrahimkadić, što je ove, najodlučnije, najteže, četvrte godine, preuzela kormilo živog i nesmirivog razreda.

Možda nije puno =HVALA=, ali je iskreno.

Vaš jedan jedini, IV-c

oproštajno pismo IVd

Životinjsko carstvo

Kada uđete u IVd, zateći ćete pravo životinjsko carstvo. Svi smo različiti: od marljivih pčela i mrava, lukavih lija, do lijenih međeda i trutova.

Kakvi smo –takvi smo, najbolji smo :-)

Imamo puno zajedničkih sjećanja; hiljadu odgođenih testova, hiljadu pojedenih torti, nezaboravnu exkurziju i dvije super razrednice. Da, mislim da ćemo se svi pamtiti i nikada zaboraviti;

našu kosooku Amelu koja rastura engleski. Enu H, Zukinu "klupsku" prijateljicu, ozbiljnu curu sa najglasnijim smijehom i kihanjem. Naidu koja je rijetko u školi ali je uvijek možete naći s Asmirom i Azrom u "Ćumezu".

Plahu Nejru, Chu Chu, čiju predstavu u "Kamernom" jedva čekamo. Ne zaboravimo da je sjajna kuharica! Vildanu i njenu borbu za pravdu.

Ninu B, sportašicu koja je uvijek na takmičenjima. Jasminu, njenu priču i bezbroj urađenih testova njemačkog. Azru B, Bebu Kids, koja nikad nema olovku. Azru Dž. iz posljednje klupe, ironičnu, sarkastičnu ali sa fenomenalnim provalama. Enidu, kojoj je životna želja da se lično obračuna sa svim navijačima Barcelone, Intera i Juventusa; Wenger je jedan, a Arsenal zlata vrijedan! Pa onda vječno nasmijanu Arijanu koja je uvijek spremna pobjeći sa časa.

Azru S, predsjednicu Vijeća koja ni mrava ne bi zgazila i uvijek sa rukom u zraku na latinskom. Sabinu, feministkinju i rođenog vođu. Asmiru, o kojoj njene frizura, "Lude 70-e" i "woo-hoo" svijet sve govori. The Sims 4ever!

Eminu, djevoju bez dlake na jeziku ali uvijek nasmijanu i spremnu na kompromis. Dunju, sarkastičnog malog đavola i dijete cvijeća. Elmu, našu max neodgovornu glumicu. Enu S, Skendu, vječnu predsjednicu, "čajnu" ljepoticu sa svojim "čajnim" potezima. Almu Š., Shabie, njen hobotnica ples i iznenadne izljeve emocija. Senku, petnulašicu, koja nas je uvijek izvlačila na njemačkom. Enu Ku, gimnastičarku i vječnog sanjara. Ilmu, najljepši osmijeh i rozog slonića. Aminu, M4, Pestića i njihove doživljaje. Povučenu Lejlu, punu skrivenih interesa i znanja talijanskog. Nejlu, Nejwii, zaslužnu za sve popravljene ocjene iz matematike. Vatrenu i ambicioznu Vanesu iz posljednje klupe, udatu za vampire. Almedinu, njenu priču, duge veze i neprežaljenu ljubav iz osnovne. Ninu i Nejru H, koje uvijek idu u paru, pa čak zajedno i "boluju".

Nađu, Điđi, koja je uspjela završiti dvije srednje škole i ostati urbana.

Almu H. i njenu nesretnu osobinu da stalno kasni. Čičkavu Sanelu, uvijek spremnu za priču i ispijanje kafa. Šutljivu Enu K, koja strašno voli London. Aldinu, njene slatke frizure i "možete ponoviti?" Sabrinu, našu novu učenicu, manekenku.

I šlag na kraju, Ajdin. Zuko puno priča, malo uči a ipak je najveći laf u razredu.

Ali to nije sve što možemo i znamo da kažemo jedni o drugima. O našim dogodovštinama i biserima koje smo zajedno proživjeli može se pisati danima. Bili smo sretni što smo imali prliku da provodimo zajedno svaki dan. Sada smo spremni da idemo različitim putevima, svako u svoju pobjedu.

Azra Behlulović

oproštajno pismo IVe

IIIe , IVe – prirodno izborno područje

2006.-2008. god. IIIe, IVe i naš razredni starješina Zijada Džafović-Melez, inače neki bi napisali Džaferović-Melez, sramota!!!

«E»-elita, prije «B»-bolesno ambiciozni...

Najprije nas je pogodilo preseljenje naše drage prijateljice Ilhame (današnje Kanite) u drugu školu, no učenjem rane su brzo zarasle. Krenimo od lijepih stvari, naš najveći ostvareni prosjek 4,7 (IIIe), naime zakucali!!!

E(k)skurzija je bila nezaboravno iskustvo, koje smo pamtili do prvog polugodista, dok ocjene nisu stupile na snagu, naš najveći prioritet.

Jednostavo natprirodno nadarene jedinke...

Bili smo najredovniji al' u «Ježevoj kućici», gdje su nas brojali sa pazarom. svako od nas je imao jedinstveni raspored koji je bio prilagođen njegovim potrebama. U nas nam u razredu ima tri muškarca i dvadesetpet curica, naš lajt motiv je osmijeh.

--> Jedna sintaksička rečenica opisat će svakog pojedinca iz razreda zajedno sa nekim od naših «bisera».

1. Vildana Abaz => «Može li to preko proporcije??»
2. Denis Asotić => «Izvinite što kasnim, mogu li odgovarati?»
3. Edin Begić => «Ja se ne slažem s tim!»
4. Dalila Begović => Nećeš mi imati 3 da si pita!
5. Azra Bešović => «Možel' molim vas u ponedjeljak?»
6. Vildana Bibezić => «Nemoj me prijaviti na religiji i filozofiji.»
7. Azra Bisić => 5.0
8. Sanja Burlović => «Kome sam posudila svesku?»
9. Ines Čimić => Na košarci-oslobođena!
10. Amar Čustović => «E bravo!»
11. Adisa Dautbegović => «Ma lagano je to!»
12. Amra Dobrača => «Edine bolan!!!»
13. Armina Grbo => «Eee, sjećaš se?»
14. Adna Halugić => «Majke mi mile...»
15. Ajla Hodžić => «Grrr! Maci, cici...»
16. Velida Kamenjašević => «Jooj žene!»
17. Edina Kaliman => «Ćao, jesi naučila?»
18. Nejla Memović => «Proći ću ja odličnim, pa makar!»
19. Nina Mrvoljak => «Koji nam je sljedeći čas?»
20. Jasna Nekić => «Dall'a!»
21. Amina Purivatra => «Dajte ljudi, ja sam baš sretna!»
22. Elma Rešidović => «Kako to??»
23. Berina Sobo => «Prava si prijateljica!»
24. Dženita Smajović => «Joj, sutra test, neću doć u školu!»
25. Jelena Starčevič => «Nemoj mi tersat, imaš žvaku??»
26. Vladana Vasić => «Neću ja to!»
27. Šejla Vejzagić => «Dobro vas je!!»
28. Vrcić Amira => Amira, Amiraaa, Amiraaaaaa!

oproštajno pismo IV

Zvoni. Kreneš li u kabinet br. 13, na vratima će te čekati uvijek nasmijani i raspoloženi Kenan ili kako ga svi mi zovemo Kulle. Pored njega je sigurno i neizostavni Kenan K.. Momak koji se ne stidi svog stila. Svaka čast. U prvoj klupi su šutljivi Bahto i Šaban Šaulić ili Haris. Naravno, ne mogu izostaviti da u blizini njih sjedi Emina, naša profesorica latinskog. Blizu tu je i Crazy (Elma). Fina cura. Nastoji sa svima biti u najboljim odnosima. Hmmm,... Divim joj se, ako joj uspjeva. S njom sjedi i Naida. Ali nu rijetko možete naći na njenom mjestu, jer je čošak razreda ili tzv. burgdžinica rezervisana za jelo. Svaki dan isti menu: pita krompiruša. Taj čošak, Naida dijeli sa našom Hanom, curom sa zaraznim osmijehom, Elmom T., našom dragom rockerkom, Adisom, slatkom, visokom curom i naravno sa divnom i predivnom Dženy, najumiljatijom osobom u razredu. A sada malo o našim partriotima, borcima, ljudima koji se na sve žale što se tiče škole. To su: Lana (slatki osmijeh), Nermina (naša draga predsjednica), Emda (trbušna plesačica), Amra (buduća učiteljica), Amina (buduća advokatica) i naravno legendarna Hošo Anesa. Muški dio razreda nećete zateći. Armin, Hadžić i Feđa sigurno su u atrijumu. S njima su i DAME: Asja, visoka plavka, Eda, naša džep seterica, Amila, mala Italijanka i pahuljica Naida K. Šta ćeš, moraju ljudi «udahnuti zraka».

Ali ovaj razred ne i bio pravi da tu nije naš popularni pjevaš, brat Meša. Hajde što je sladack i simpatičan, već je jedan od rijetkih, koji su to i kada je najteže. S njim je naravno i drug Omer, čovjek koji se uspio dokazati barem u nečem, pa makar i u sportu! Tu je i Sanjin ili kako ga zovu ŠMINKER. Momak voli biti usklađen. Nemoj mu slučajno dirati frizuru, jer bije zbog toga. Naravno ta četvorka ne bi bila potpuna bez sestre Azre. A ne mogu da ne izostavim Armenu, Ivanu, Lejlu i Tinu, cure koje žive za kafu. Sve im diraj, samo kafu ne. Tu je nekada i popularni STRANAC ili kako ga profesori zovu TURIST: Hošo Anel. Što ga tako zovu, pitaj ga ti.... Ters našeg razreda je Terzo, čovjek sa pletenicom. I kao šlag na tortu, tu su naše tri ljepotice Ada i Damra i naravno naša najdraža razrednica Arijana...

Intervjui s maturantima

1.Kraj je!!!Da li vam je žao što je došao kraj vašeg školovanja u ovoj školi?
2.Da li ste se ikada pokajali što ste upisali Prvu gimnaziju?
3.Najbolji trenutak školovanja bio mi je...
4.Šta namjeravate upisati nakon srednje?
5.Poruka osnovcima koji još nisu odlučili šta upisati...

AZRA NIKŠIĆ I SANJIN ŠEHOVIĆ

1.Ne nije,jer ipak četiri godine nije malo, mi smo ih završili i ponosimo se tim.
2.Nismo i ponosimo se što smo završili jednu od najboljih škola u BiH.
3.Sanjin:"Sigurno je to bila ekskurzija i naravno to kada mi je prof.Vasva rekla da sam prošao latinski u IV razredu."
Azra:"Najbolji mi je trenutak sigurno bio posljednji dan škole."
4.Azra:Ako Bog da Filozofski fakultet, odsjek germanistika i pedagogija
Sanjin:Ako Bog da Pravo
5.Pa savjetujemo im da upišu Prvu, Neće se sigurno pokajati.
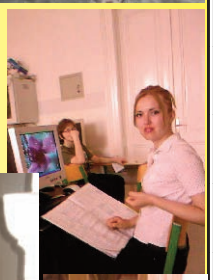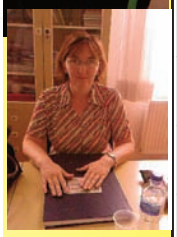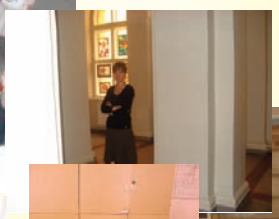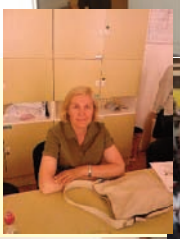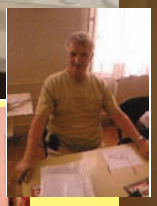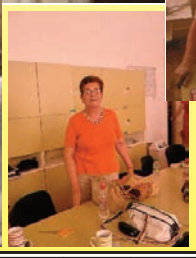
2008